

Dóka Péter

Szupermalac és Ūrpatkány

Máli Csaba
rajzaival

Idővihar

MÓRA

Dóka Péter

Szupermalac és Ūrpatkány

Idővihar

Máli Csaba
rajzaival

Móra Könyvkiadó

A Fekete Hóember balladáját írta:

MAU RAUSER

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének
vagy bármely részének a kiadó írásos engedélye nélküli
sokszorosítása, másolása, egyéb engedélyköteles felhasználása
– beleértve a kiadvány digitalizálását és ily módon történő
többszörözését, nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos!

A kiadó könyveit kedvezménnyel
megrendelheti webáruházunkban:

www.mora.hu

© Dóka Péter, 2021

© Mau Rauser, 2021

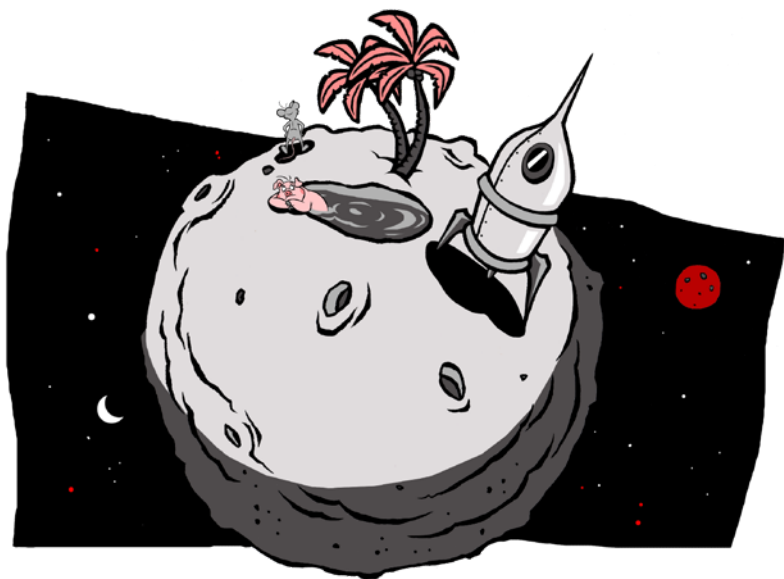
Illusztráció © Máli Csaba, 2021

© Magyar Rajzfilm Kft., 2021

© Móra Könyvkiadó, 2021

1. FEJEZET

A nagy ötlet

Hétfő reggel egy óriási virsli támadt a galaxisra. Senki sem tudta, honnan érkezett, talán egy óriási hentesüzletből. Félelmetesen nézett ki, az oldalát zöld foltok borították – a szagáról pedig jobb nem is beszélni.

Úrpatkány lelkesen rohant oda a pocsolóhoz, amelyben Szupermalac feküdt.

– Gyere gyorsan, barátom! – kiáltotta. – Meg kell menteni a világot egy nagy virslitől!

– Nem érek rá – felelte Szupermalac.

– De hát nem csinálsz semmit!

– A regényemet írom – dünnyögte Szupermalac.

– Nem is tudsz írni...

– Fejben írom.

Úrpatkány hiába győzködte, Szupermalac nem mozdult a pocsolóból. Szerencsére a virsli nem sokkal később szétdurrant, így aznap romlott virsliesső hullott a galaxisban. Néhány falánk kutya elrontotta a gyomrát, és a szag miatt nem volt tanácsos ablakot nyitni. Más baj nem történt.

Kedd reggel Úrpatkány ismét odarohant Szupermalachoz.

– Robotsárkány támadta meg a galaxist, minident fel fog perzselni. Segítenünk kell!

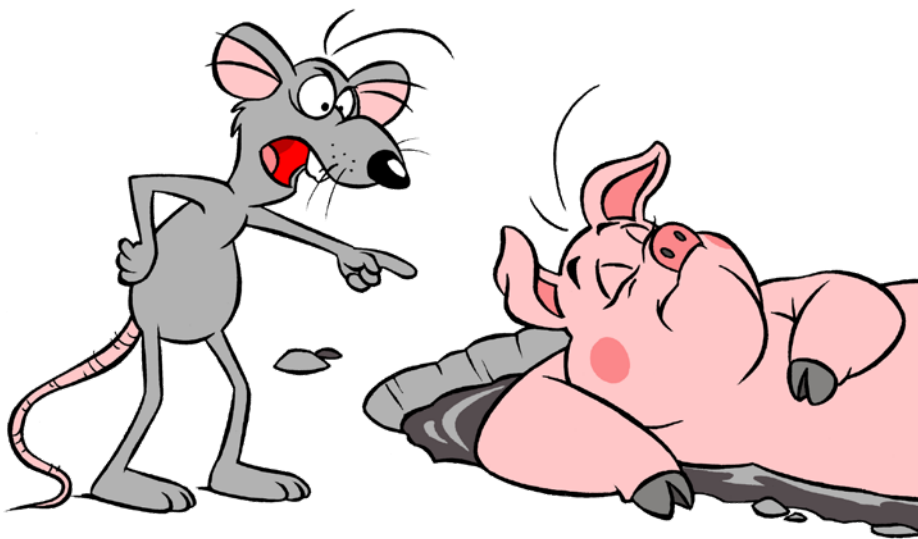
– Épp a csillagokat számolom – közölte Szupermalac.

– És ha a bolygónkat is felperzseli?

– Akkor majd nem számolom tovább.

Úrpatkány elkullogott. Leült az űrhajó elé, és magában felkészült arra, hogy meg fog sülni. Szerencsére a robotsárkány túlmelegedett, s végül egyetlen fémtömbbé olvadt a nagy igyekezetben, hogy felperzselje a világot.

Szerdán Úrpatkány már nem sok jóra számított, amikor odafutott Szupermalachoz.

J

– A Fekete Hóember és a barátjánője, a morcos pingvinlány meg akarják fagyasztani a világot. Állítólag készítették egy óriási hűtőt!

J

– Nem segíthetek – csóválta a fejét Szupermalac.

– Ezúttal miért nem?

– Mert nincs kedvem.

– Ezen a héten már harmadszor menthetnénk meg a világot! – fakadt ki Úrpatkány. – Kipukkaszthattuk volna a romlott virslit, szétszerelhattuk volna a sárkányt, most pedig elzavarhatnánk a hóembert és a pingvint! Miért nem segítesz? Így sose kapjuk meg az engedélyt!

– Nem bizony – bólintott Szupermalac. – De ha már itt vagy, Úr-

patkány, kérnék tőled valamit. Kihoznád a kabátomat? Gondolom, hamarosan nagyon hideg lesz.

Végül nem lett nagyon hideg, ugyanis hiába készült el az óriási hűtő, annyi áramra lett volna szüksége, hogy a Fekete Hóember meg a pingvinlány nem tudták beindítani. Így a világ szerdán is megmenekült.

Aznap este Fáraó és Úrpatkány válságtanácsot tartottak, és megpróbálták kitalálni, miért viselkedik ilyen különösen Szupermalac.

– Tényleg nem értitek? – csodálkozott Kleó, Fáraó felesége. – Pedig olyan egyszerű: Szupermalacnak szerelmi bánata van.

– Az meg micsoda? – kérdezte Fáraó. Amikor látta, hogy a többiek döbbenten néznek rá, szét-tárta a mancsát. – Én nem értek az ilyesmihez.

– Emlékszel még Lucára? – kérdezte Úrpatkány. – Tudod, a punk malaclány, aki a fiam zenekarában játszik. Szupermalac feleségül akarta venni, de Luca kikoszarazta.

– Szerintem keressük meg ezt a Lucát – javasolta Fáraó –, és kérjük meg, hogy kedvelje meg Szupermalacot, hiszen ő egy aranyos, szeretetre méltó élőlény. Ráadásul szuperhős.

Kleó a fejét rázta.

– Fáraó, ez nem így működik... Nem lehet megkérni valakit arra, hogy szerelmes legyen.

– Luca zenekara egy távoli galaxisban turnézik. – Úrpatkány lehajtotta a fejét. – Nekem is hiányzik a fiam, Lábász Vákárász... Tudjátok, ő a banda basszusgitárosa. Ki tudja, viszontlátom-e valaha?

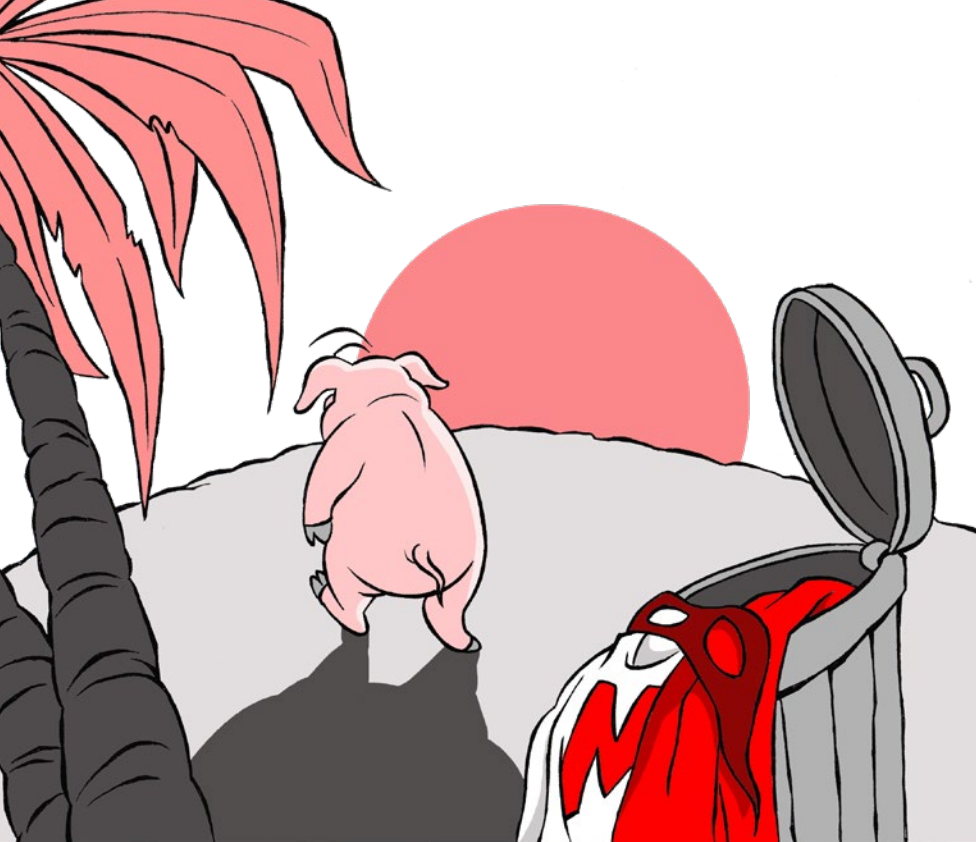
– Márpedig Szupermalac nélkül bezárhatjuk a boltot! – kiáltott fel Fáraó. – Ha még egy lehetőséget elszalasztunk, végleg lemondhatunk az engedélyről.

Miközben így keseregtek, kitárult az úrhajó ajtaja, és Szupermalac lépett be rajta. Mindenki tüstént elhallgatott. Szupermalac leült az asztalhoz, és csak annyit mondott:

– Befejeztem.

– Mit fejeztél be, Szupermalac? – kérdezte Kleó rosszat sejtve.

– Új életet kezdek – közölte Szupermalac. – Rájöttem, hogy éppen elég superhős van, aki nap-

ról napra megmenti a világot. Nincs szüksége a galaxisnak egy kövér malacra.

– De igen! – kiáltott fel Úrpatkány.

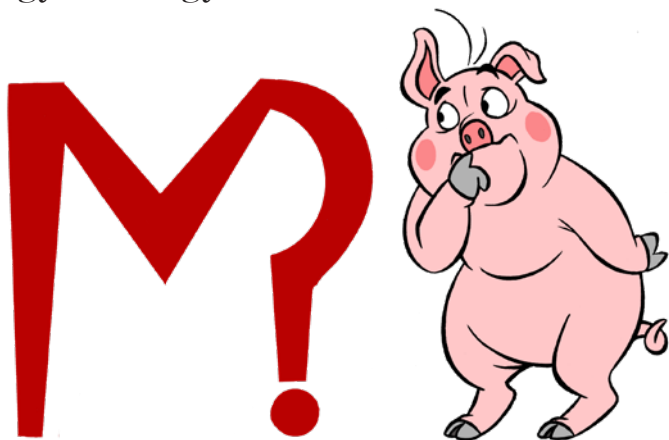
– Okoskodó patkányra sincs szüksége – tette hozzá Szupermalac.

– Úrpatkány nem okoskodó, hanem okos! – javította ki Kleó.

– Az mindegy – legyintett Szupermalac. – Találjunk ki valami mást. Ami nem megy, azt nem kell erőltetni.

Ezen mindenki elgondolkodott. Hiszen egy ideje valóban mást se csináltak, mint erőltették a szuperhősködést, pedig nem ment nekik.

– Tegyük fel – szólalt meg Úrpatkány –, hogy egyetértünk veled, és már nekünk sincs kedvünk megmenteni a világot. De akkor mihez kezdjünk? Én okos vagyok, ám igazából semmihez se értek. És néha már abban sem vagyok biztos, hogy okos vagyok.

– Én se értek semmihez – vallotta be Szupermalac. – Az ábécéből is csak az M betűt ismerem, de azt se nagyon jól.

– Én viszont mindenhez értek – jelentette ki Fáraó. Amikor a többiek szemrehányóan néztek rá, elbizonytalanodott. – Vagyis úgy tudok tenni, mintha mindenhez értenék.

– A füllentéshez értesz! – sóhajtott fel Szupermalac. – Annak a nagymestere vagy. De ez alig több a semminél. Úgyhogy kijelenthetjük: egyikünk se ért semmihez.

– Elnézést! – köszörülte meg Kleó a torkát. – Engem miért nem kérdeztek? Én ugyanis értek valamihez. – Megvárta, amíg mindenki felé fordul, és csak akkor folytatta: – Én készítem a galaxisban a legfinomabb fagyit.

– Erről én miért nem tudok? – döbrent meg Fáraó.

– Már így is elég kövér vagy! – felelete Kleó szigorúan. – Semmi kedvem téged édességgel tömni. Pedig a leghíresebb fagyialtkészítő mes-

tertől tanultam a szakmát: Spojtek bácsitól, aki feltalálta a kolbászos, a szalonnás és a tepertős fagyit.

– Nem hangzik rosszul – ismerte el Úrpatkány. – De hol tanultál tőle? Valami tanfolyamon?

– Mielőtt Fáraóval találkoztam, Spojtek bácsi macskája voltam, és a fagyialtkészítés minden csínját-bínját megfigyeltem. Vagyis... a recepteket nem ismerem, de az arányokat megjegyeztem.

Fáraó legyintett.

– Akkor mégsem tudsz fagyialtot készíteni. Recept nélkül nem megy.

– Bármikor kitalálok recepteket! – jelentette ki Ūrpatkány. – Fölösleges Spojtek mestert utánoznunk. Én saját fagyikat fogok kitalálni! Olyan ízeket, amelyek eddig nem is léteztek!

Mindannyian Szupermalacra néztek, aki töprengve vakarta a fejét.

– A semmihez képest ez azért már valami – ismerte el. – Semmihez sem értünk, de lehet, hogy legkevésbé a fagyikészítéshez nem értünk.

– De ki venne tőlünk fagyit? – kérdezte Kleó. – Miért utazna el bárki is a galaxis széléig egy tölcsér fagyióért? Ahhoz meg nincs pénzünk, hogy Ködvárosban nyissunk üzletet.

– Nem kell senkinek sem idejönnie! – kiáltott fel lelkesen Ūrpatkány. – Éppen ez a legjobb az egészben! Szupermalac hipersebességét fogjuk kihasználni. Ha valaki rendel tőlünk a galaxis túlsó oldaláról egy fagyit, akkor Szupermalac egy pillanattal később már ki is szállította neki, és a fagyit olyan friss lesz, és hideg, hogy a vevő el fog olvadni a boldogságtól.